

همکاران»^۱ (۲۰۱۴) برای بررسی تأثیر تکنولوژی‌های جدید پرداخت بر تقاضای پول اغلب از مدل تقاضای پول بامول-توبین استفاده کرده‌اند.

انتخاب زمان و نحوه تبدیل اوراق قرضه به پول، یکی از مهم‌ترین تصمیمات فردی است که بامول^۲ (۱۹۵۲) و توبین^۳ (۱۹۵۶) به طور جداگانه به تحلیل آن پرداخته‌اند. از نظر بامول و توبین، منفعت ناشی از نگهداری پول آسوده خاطر بودن است و هزینه این آسوده خاطر بودن، از دست دادن بهره ناشی از حفظ دارایی‌های با بازده است. یک عامل اقتصادی این امکان را دارد که ثروت خود را به شکل پول (فاقد بازده) یا اوراق قرضه (با بازده) نگهداری کند. بر اساس این الگو میانگین پول واقعی نگهداری شده توسط عامل اقتصادی، برابر خواهد شد با:

$$\frac{M}{P} = \frac{K}{2} = \frac{1}{2} \sqrt{\frac{2by}{r}} \quad (1)$$

که در این رابطه y کل درآمد فرد، r نرخ بهره اوراق قرضه در هر دوره و نشان‌دهنده هزینه فرصت نگهداری پول است و b هزینه معاملاتی تبدیل اوراق قرضه به پول است. این معادله نشان می‌دهد که مانده واقعی تقاضای معاملاتی پول، با ریشه دوم y نسبت مستقیم و با ریشه دوم r نسبت معکوس دارد. لازم به ذکر است که اگر b به سمت صفر میل کند، تقاضای پول نیز به سمت صفر میل می‌کند، چون در این حالت، عامل اقتصادی همزمان با خرید کالاها و خدمات، نسبت به برداشت پول اقدام می‌کند، از این رو هزینه‌های معاملاتی نقش مهمی در تعیین مقدار پولی که به صورت متوسط نگهداری می‌شود، خواهد داشت (Handa. 2009. PP 122-133). چنانچه گفته شد در این مدل خانوارها برای انجام معاملات پول نگهداری می‌کنند و با حداقل کردن هزینه‌های معاملاتی و هزینه فرصت نگهداری پول، میزان تقاضای خود از پول را مشخص می‌کنند (Fujiki and Tanaka. 2014. PP 11). حال ابداع روش‌های الکترونیکی جدید دریافت و پرداخت و رواج دستگاه‌های کارت‌خوان می‌تواند به مدیریت بهتر وجوه معاملاتی

1. Huynh and et al

2. William Baumol

3. James Tobin